



BALEARS: DEL PROTOCOL A LA SIGNIFICACIÓ POLÍTICA

Sis anys d'Estatut bé valen una reforma

Miquel Payeras

A partir de les 7 de la tarda del dia 1 de març el Parlament de les Illes es trobava completament ple de personalitats del món cultural, polític, econòmic... de Mallorca per assistir a la recepció que donava la Mesa del Parlament amb motiu de la celebració del sisè aniversari de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Tots els anys anteriors aquest acte havia estat simplement protocolari, però enguany i, per diverses raons, es convertí en un acte de clara significació política.

Pocs minuts després de les set de la tarda feia la seva entrada al Parlament Esteve Siquier, seguit de Santiago Coll, i saludaven amb cordialitat el president Albertí; els dos regidors d'UM de l'Ajuntament de Ciutat aquell mateix dia havien renunciat a la condició de militants del partit regionalista per a poder seguir ocupant els càrrecs que tenen a l'Ajuntament. Així, tancaven una més de les inacabables crisis d'UM. Sabut és que el president Albertí, que ho fou també —i fundador— d'UM, es troba allunyat del partit, tant, que insistentment es parla de la desaparició del partit després de perdre el seu dirigent i, ara,

els seus dos regidors de l'Ajuntament de Palma.

Però si aquesta anècdota política ja es convertí en l'estrella pel núvol de fotògrafs, no fou menys polític el discurs del president. S'esperava un acte merament protocolari, però fou un discurs clarament polític.

Davant un quòrum de prop de dues-centes persones, entre les quals el nou delegat del govern, Gerard Garcia; el president del govern, Gabriel Canellas; la consellera de Cultura, Maria Antònia Munar; els presidents dels Consells Insulars de Menorca, d'Eivissa-Formentera, Tirs Pons i Antoni Marí, respectivament; de quasi tots els diputats autònoms; del batlle de Palma, Ramon Aguiló; i dels representants de la milícia, el comandant general de les Balears i del governador militar de Mallorca; el president Albertí llegí un discurs ple de referències a l'actualitat política.

Començà plantejant els dos temes «que em semblen importants dins del moment polític que vivim, la primera sobre la independència de la Cambra i la segona sobre la reforma de l'Estatut». La primera qüestió es referia, òbviament, al «problema Cabrera»; Albertí creu «necessari fer present el perill que suposa el fet de convertir la sobirania del Parlament en un instrument al servei d'altres interessos que no siguin veritablement els del nostre poble, i més quan la defensa d'aquests interessos s'ha assumit per unanimitat al Parlament». Més clar, aigua.

Pel que fa al tema de la reforma de l'Estatut, Albertí va advertir que «l'Estatut no pot respondre a interessos particulars», i que la reforma possible de

l'Estatut ha de comptar «amb un ampli consens, fins al punt que, si no s'aconsegueix, és millor retardar-ne la reforma fins que sigui possible». Unes paraules que van sorprendre a més d'un dels presents, sobretot pel que representen, tant la referència al tema Cabrera com el de la reforma, de sentit de la dignitat i sobirania del Parlament que Albertí representa, en uns moments en què els esdeveniments polítics han restat una i altra característica a la Cambra balear. □

SEBASTIÀ BARDOLET SUBSTITUEIX CASSIÀ Ma. JUST A L'ABADIA DE MONTSERRAT

En la línia del progressisme

E. C.

Si bé ha causat sorpresa la renúncia de l'abat de Montserrat, Cassià Ma. Just, al seu càrrec en la comunitat benedictina, molt probablement, en la conferència de premsa posterior a la decisió, algunes afirmacions de l'abat renunciant encara han sobtat més per la seva contundència. El caràcter involucionista de Joan Pau II va ser posat de manifest en declarar, Cassià Ma. Just, que era «un error, en segons quins assumptes, tornar als temps anteriors al Concili Vaticà II». I, en relació a aquest tema, el fins ara abat del monestir, va declarar obertament el seu suport al bisbe català Pere Casaldàliga, que du la seva missió pastoral al Brasil, al Matto Grosso, i a la seva òptica particular de la Teoria de l'alliberament. Per acabar-ho de completar, Cassià Ma. Just va dir que continuaria a Montserrat, fent pastoral d'acolliment de grups, matrimonis, drogaaddictes, gent que té la sida, no creients i altres persones.

Davant d'aquestes afirmacions, sembla que l'Abadia de Montserrat continua exercint de puntal del progressisme pastoral català, amb fermesa i mesura. El nou abat, Dom Sebastià Bardolet, va declarar que no era necessària en l'actualitat «cap suplència», però que calia «tenir els ulls molt oberts». Cassià Ma. Just va criticar també el govern espanyol per alguna de les seves actuacions contra la llengua catalana.

Subjacent a tot, el tema de la successió de Jubany. «Quan no tinguem el cardenal Jubany, el trobarem a faltar», va dir el nou abat, Sebastià Bardolet. I això, en un context de suma precaució davant de l'actualitat laica i eclesial, no sembla que auguri massa bones perspectives. □